USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Milana Podhrázkého v právní věci žalobce: **E. H.**, zastoupený JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 8. 2021, čj. MV-50652-9/OAM-2021, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 16. 11. 2021, čj. 33 A 32/2021-29,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, Přijímací středisko cizinců Zastávka (dále jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 15. 6. 2021, čj. CPR-3108-25/ČJ-2021-931200-SV, bylo podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o správním vyhoštění žalobce a stanovena doba dvou let, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Odvolání žalobce žalovaný shora označeným rozhodnutím zamítl jako opožděné.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji postoupil Krajskému soudu v Brně. Tento soud žalobu výše uvedeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítal, že krajský soud věc nesprávně posoudil, neboť v bodě 28 napadeného rozsudku citoval právní názor Ústavního soudu vyslovený v nálezu ze dne 07. 4. 2009, sp. zn. I. ÚS 669/09, který na uvedený případ nedoléhal. Předmětem sporu v této věci totiž bylo chybně uvedené poučení o možnosti podat opravný prostředek, vzhledem k chybějící datové schránce Přijímacího střediska cizinců Zastávka. Stěžovatel v kasační stížnosti dále uvedl, že skutečnost, že v řízení před správním orgánem byl zastoupen advokátem, neznamenala, že chybné údaje o příslušné součásti Policie České republiky, které poučení obsahovalo, byly zhojeny s ohledem na jeho právní zastoupení.

[4] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že ze správního spisu plyne bezpečný závěr o tom, že odvolání stěžovatele bylo správnímu orgánu podáno opožděně po marném uplynutí lhůty. S ohledem na to se žalovaný podané odvolání odmítl jako opožděné. Krajský soud v postupu správního orgánu vady řízení ani nezákonnost neshledal. Žalovaný se s jeho názory ztotožnil a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

[5] Kasační stížnost je nepřípustná.

[6] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Důvody pro podání kasační stížnosti soudní řád správní taxativně vymezuje v ustanovení § 103 odst. 1. Kasační stížnost lze podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení [§ 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], z důvodu vážných vad správního řízení, pro které mělo být rozhodnutí správního orgánu soudem zrušeno [§ 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], z důvodu zmatečnosti řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], z důvodu nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí nebo vážných procesních vad v řízení před soudem [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], a konečně též z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.].

[7] Aby byla kasační stížnost způsobilá k projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat rozhodnutí krajského soudu, proti němuž byla podána. Stěžovatel je povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí krajského soudu (srov. např. rozsudky NSS z 15. 2. 2017, čj. 1 Azs 249/2016-38, bod 12, nebo z 29. 1. 2015, čj. 8 Afs 25/2012-351, bod 140 a judikaturu tam citovanou). Pokud tak neučiní je kasační stížnost nepřípustná dle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jen jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl (stejně např. rozsudek NSS ze 4. 3. 2004, čj. 1 Azs 23/2004-55).

[8] V podané kasační stížnosti stěžovatel nezpochybňuje zákonnost napadeného rozsudku. Kasační stížnost totiž postrádá polemiku se závěry krajského soudu, na kterých je postaven napadený rozsudek. Krajský soud v napadeném rozsudku reagoval na žalobní námitky, ve kterých stěžovatel s odkazem na § 40 odst. 1 písm. d) zákona č. 500/2004, správní řád, tvrdil vážné důvody, proč nemohl učinit podání u místně a věcně příslušného správního orgánu a byla tedy zachována lhůta pro podání odvolání u správního orgánu vyššího stupně, tedy u žalovaného. Tyto důvody stěžovatel spatřoval v tom, že prvostupňový správní orgán, uvedený v poučení o možnosti podat odvolání (tedy podle stěžovatele Přijímací středisko Zastávka), neměl datovou schránku. Krajský soud uvedl, že podle § 165 písm. b) zákona o pobytu cizinců je zřejmé, že Ředitelství cizinecké policie, Přijímací středisko Zastávka není přímou organizační složkou Ministerstva vnitra, nýbrž z organizačního i funkčního hlediska samostatným správním orgánem. Dodal dále, že údaje o prvostupňovém správním orgánu byly v poučení náležitě uvedeny a že tímto prvostupňovým orgánem je Ředitelství služby cizinecké policie, přičemž související údaje označují adresu pro případné doručování písemností.

[9] Proti těmto rozhodovacím důvodům kasační stížnost ovšem nebrojí. Kasační námitky se s nimi zcela míjí. Námitka, v níž stěžovatel tvrdí, že zastoupení advokátem nemůže zhojit chybně uvedené údaje v poučení, nemá oporu v rozsudku krajského soudu, který nikde neuvádí, že zastoupení advokátem by zhojilo případné vady v poučení. Krajský soud totiž žádné takové vady neshledal a zmínka o zastoupení advokátem byla pouze určitým podivem nad tím, že by advokátka z poučení neseznala, kdo byl prvostupňovým správním orgánem, a to v situaci, kdy v pořadí první odvolání na základě stejného poučení tatáž zástupkyně podala řádně a včas právě do datové schránky prvostupňového správního orgánu. Vedle toho stěžovatel stručně brojil již jen proti odkazu na nález ÚS sp. zn. III. US 150/99. Na ten ale krajský soud poukázal na závěr pouze podpůrně a *per analogiam*, a to v návaznosti na svůj závěr, že žalovanému, který obdržel odvolání v poslední den lhůty v 22:58 hodin, nelze vytýkat, že se mu ještě v zákonné lhůtě nepodařilo odvolání zaslat věcně a místně příslušnému prvostupňovému orgánu. Ani proti tomu stěžejnímu závěru ovšem stěžovatelka nic konkrétního nenamítla.

[10] Vzhledem k tomu, že stěžovatelka opřela svou kasační stížnost jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., Nejvyšší správní soud její kasační stížnost vyhodnotil jako nepřípustnou (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), a odmítl ji [§ 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.].

[11] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 8. září 2022

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu